

Примено, Република			
22.07.2024			
Ср. Баж. Месис орг.	Број Numri	Прилог Prilog	Бројност Vlera
08	6		

ВО ИМЕТО НА ГРАЃАНИТЕ НА РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА

ВИШИОТ УПРАВЕН СУД, во совет составен од судиите: Анита Данилова - претседател на советот, Лидија Георгиевска и Рина Исени - членови на советот, со записничар Мартин Толев - помлад судски соработник, одлучувајќи по жалбата на тужителот Александар Илиевски од Битола, изјавена против Пресудата на Управниот суд У-5.бр.307/2022 од 08.06.2023 година, за слободен пристап до информации од јавен карактер, на седницата одржана на ден 06.06.2024 година, донесе:

ПРЕСУДА

Жалбата на тужителот Александар Илиевски од Битола, СЕ ОДБИВА КАКО НЕОСНОВАНА.

Пресудата на Управниот суд У-5.бр.307/2022 од 08.06.2023 година, СЕ ПОТВРДУВА.

Образложение

Управниот суд со Пресуда У-5.бр.307/2022 од 08.06.2023 година тужбата на тужителот Александар Илиевски од Битола, поднесена против Решението на Агенцијата за заштита на правото на слободен пристап до информации од јавен карактер бр.08-6 од 24.01.2022 година, ја одбил како неоснована. Со Решение под ист број и датум барањето на тужителот за надомест на трошоците во постапката го одбил како неосновано.

Против пресудата на Управниот суд жалба изјави тужителот поради суштествени повреди на одредбите на постапката, погрешно утврдена фактичка состојба и погрешна примена на материјалното право, со предлог жалбата да се уважи побиваната пресуда да се преиначи и истата да се разгледа или првостепената пресуда да се поништи и предметот да се врати на повторно одлучување на првостепениот суд.

Вишиот управен суд, по проучување на списите по предметот, ценејќи ги наводите во жалбата и испитувајќи ја побиваната пресуда во смисла на член 79 став 1 од Законот за управните спорови, најде:

Жалбата на тужителот е неоснована.

Од списите на предметот произлегува дека Александар Илиевски од Скопје, како што е наведено во жалбата бр.08-6 од 17.01.2022 година, на ден 21.12.2021 година до Министерството за внатрешни работи - СВР Велес поднел барање, со кое побарал информации кои се однесуваат на исправност на уред за мерење на брзина и начини на нивно запазување на законски прописи при постапки со истиот. Во жалбата е наведено дека жалителот на ден 21.12.2021 година до Министерството за внатрешни работи - СВР Велес поднел барање за

слободен пристап до информација која треба да е информација од јавен карактер со оглед дека полицијата е должна да пружи докази кои би биле предмет на проверка, а самите податоци околу мерните уреди со кои се служи полицијата и за чија исправност е задолжено бирото за метрологија и треба да се информации од јавен карактер за да нема можност во сомневање на исправноста и да има објективност под око на јавноста. Во жалбата наведе дека истите тие податоци се употребуваат во судски спорови за кои пресудите потоа се објавуваат на интернет страниците на судовите и така се достапни за јавноста, за што е пример Пресуда ПРКЖ.690/16 на Апелациониот суд Скопје. Во прилог на жалбата биле доставени Барање за информации за докази од 21.12.2021 година, Записник за одржан претрес пред Основниот суд Велес од 15.12.2021 година за предмет ПРК-С. 1988/21, Потврда за препорачана поштенска пратка, извод од интернет системот на поштата за следење на пратката кој укажува на успешна достава и Пресуда ПРКЖ.690/16 на Апелациониот суд Скопје.

Постапувајќи по предметните списи на ден 24.01.2022 година, Агенцијата за заштита на правото на слободен пристап до информациите од јавен карактер, го донесе сега оспореното Решение бр.08-6 со кое жалбата бр.08-6 од 17.01.2022 година, изјавена од страна на Апександар Илиевски од Скопје, против Министерството за внатрешни работи - СВР Велес, се отфрла како недопуштена, со образложение дека согласно член 26 од Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер, право на правна заштита во согласност со овој закон има барателот кој поднел барање за пристап до информација согласно со членот 12 став (1) од овој закон. Имено тужениот орган утврдил дека во конкретниот случај е поднесено барање од лице кое е странка во спор кој се води пред надлежен суд и кое во Барањето се повикува на Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер, но и на Законот за претставки и предлози.

Незадоволен од вака донесеното решение тужителот со тужба пред Управниот суд повел управен спор. Управниот суд со Пресуда У-5.бр.307/2022 од 08.06.2023 година тужбата на тужителот Александар Илиевски од Битола, поднесена против Решението на Агенцијата за заштита на правото на слободен пристап до информации од јавен карактер бр.08-6 од 24.01.2022 година, ја одбил како неоснована. Со Решение под ист број и датум барањето на тужителот за надомест на трошоците во постапката го одбил како неосновано.

Вишиот управен суд најде дека пресудата на Управниот суд е законита.

Согласно член 12 став 1 од Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер („Службен весник на РМ“ бр.101/19), Барателот пристапот до информацијата може да го бара усно, писмено или во електронски запис. Согласно став 2, Барателот е должен во барањето да се произнесе за начинот на натамошната комуникација со имателот на информацијата и тоа усно, во писмена форма или во електронска форма. Согласно став 3, секој барател врз основа на барање има право на пристап до информација од имателот на информации со кои располага и тоа со увид, препис, фотокопија или електронски запис.

Согласно член 14 став 1 од Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер („Службен весник на РМ“ бр.101/19), за писменото барање за пристап до информации одлучува имателот на информации во постапка утврдена со овој закон. Согласно став 2 од истиот член, За прашања на постапката од ставот (1) на овој член кои не се уредени со овој закон, се применуваат одредбите од Законот за општата управна постапка.

Согласно член 15 став 1 од истиот закон, Барањето за пристап до информации го поднесува барателот до имателот на информации. Согласно став 2 од истиот член, Барањето од ставот (1) на овој член поднесено во електронска форма се смета за писмено барање од членот 14 од овој закон.

Согласно член 16 став 1 од истиот закон, Формата на образецот на барањето за пристап до информациите ја пропишува директорот на Агенцијата и имателот на информацијата е должен да му го обезбеди образецот на барателот. Согласно став 2, Барањето се поднесува на образецот од ставот (1) на овој член или во друга форма и на начин согласно со членот 12 став (1) од овој закон. Согласно став 3, Барањето содржи назив на имателот на информацијата, личното име и презиме на барателот на информацијата, податоци за можниот застапник или ополномоштено лице, фирмата или правното лице. Согласно став 4, Во барањето барателот е должен да ја наведе информацијата со која сака да се запознае и на каков начин сака да се запознае со содржината на бараната информација (увид, препис, фотокопија, електронски запис). Согласно став 5, Барателот не е должен да го образложи барањето, но е потребно да наведе дека се работи за барање за пристап до информации. Согласно став 6, ако според предметот на барањето произлегува дека се работи за барање за пристап до информации согласно со овој закон, имателот на информацијата задолжително го разгледува барањето во согласност со овој закон.

Согласно член 20 став 3 од Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер, ако имателот на информацијата во рокот утврден во членот 21 од овој закон не му овозможи на барателот пристап до информацијата и ако не донесе и не му достави на барателот решение се смета дека барањето е одбиено по што барателот може да поднесе жалба до Агенцијата во рок од 15 дена.

Согласно член 21 став 1 од истиот закон, Имателот на информацијата е должен веднаш да одговори по барањето на барателот, а најдоцна во рок од 20 дена од денот на приемот на барањето.

Согласно член 26 од истиот закон, право на правна заштита во согласност со овој закон има барателот кој поднел барање за пристап до информација согласно со членот 12 став (1) од овој закон.

Согласно член 27 став 1 од истиот закон, против решението со кое имателот на информацијата го одбил или отфрлил барањето, барателот има право на жалба во рок од 15 дена од денот на приемот на решението до Агенцијата. Согласно став 2 од истиот член, Агенцијата решава по жалбата на барателот во рок од 15 дена од денот на приемот на жалбата. Согласно став 3 од истиот член, ако Агенцијата во рокот од ставот (2) на овој член не донесе решение по жалбата на барателот против првостепеното решение, а не го

донесе ниту во рок од седум дена по повтореното барање, барателот може да поведе управен спор. Согласно став 4 од истиот член, Имателот на информацијата е должен да го спроведе решението на Агенцијата во рок од 15 дена од денот на неговиот прием и за истото да ја извести Агенцијата.

Вишиот управен суд најде дека Управниот суд правилно утврдил дека оспореното решение е правилно и законито. Имено, тужениот орган во оспореното решение правилно утврдил, дека во конкретниот случај барателот нема поднесено Барање за пристап на информации од јавен карактер согласно член 16 од Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер, каде е утврдено дека се работи за барање за пристап до информации согласно наведениот закон, туку во конкретниот случај е поднесено барање од лице кое е странка во спор кој се води пред надлежен суд и кое во Барањето се повикува на Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер, но и на Законот за претставки и предлози, а кои се однесуваат на исправност на уред за мерење на брзина и начини на нивно запазување на законски прописи при постапки со истиот, кое нешто го појаснил во изјавената Жалба бр.08-6 од 17.01.2022 година, каде навел дека до Министерството за внатрешни работи - СВР Велес има поднесено барање за слободен пристап до информации, а која информација му е потребна до наредно судско рочиште на 12.01.2022 година.

При одлучувањето Вишиот управен суд ги имаше во предвид и жалбените наводи на тужителот, но најде дека ваквите наводи не се основ за донесување поинаква одлука од страна на овој суд, а заради причините наведени во образложението на првостепената и оваа пресуда.

Вишиот управен суд имајќи го во предвид горе наведеното одлучи како во изреката на пресудата согласно член 80 став 1 од Законот за управните спорови.

Пресудено во Виш управен суд на ден 06.06.2024 година под УЖ-1.бр.469/2023.

Записничар-помлад судски соработник
Мартин Толев с.р.

Претседател на совет-Судија
Анита Данилова с.р.

/PP

